

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Invste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 7. Eosdem esse iniuriarum & honorarum contemptores.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

lictis nostris fieri precepit de remissione refugium, si negligentibus ignoscamus, si indulgeamus laudentibus, si odientibus nos è contrario commodum benedictionis impertiamus, dicente D. N. I E S V Christo; Diligite inimicos vestros, benefacite ijs, qui oderunt vos &c. Ecce remissio iniuriarum filium te Dei patris facit, coheredem Christi adscribit, caelestibus regnis habitatorem statuit. Vnde manifestum est obliterata delicta eum in celo, qui delinquenti beneficium veniam.

Matth. 6. pertitur in seculo, testante Domino: si, inquit, dimiseritis hominibus peccata eorum &c. Cum vero supplices famulis docet orare, ait: sic dicatis ad patrem; Dimitte nobis peccata nostra &c. cui sententia Martius abbas sanctitate praeclarus, ac diuinis eruditus litteris, vim cordenter tinxit, ut libenter dimitteret delinquenti, ne scelum ignoravit noxam, verum etiam munero prabuit gratiam.

§. VII.

Eosdem esse iniuriarum & honorum contemptores.

Qui iniurias dedit non curare, facile etiam nihil agit peruersè, ob honorem, quem sensit esse fugitium, etsi sine sua sibi culpa ablatum; immò in animæ suæ salutem ablatum. Ita enim scribit ad Maximinum

Aug.

Augustinus: *Transit honor huius saeculi, transit S. Augustinus
ambitio. In futuro Christi iudicio, nec absida* ^{ep. 203.}

*gradata, nec cathedra velata, nec sanctimonialium
occursantium atq; cantantium greges ad-
hibebuntur ad defensionem, ubi cœperit accusa-
re conscientia, & conscientiarum arbiter iudi-
care. Quæ hic honorant, ibi onerant, quæ his
relevant, ibi grauant. Ista quæ pro tempore pro-
pter Ecclesia utilitatem honori nostro exhiben-
tur, defendantur forte bona conscientia, defen-
dere autem non poterunt malam. Quod cùm* <sup>Io. Tris.
agnosceret Clodoueus Francorum rex, pri-</sup>
^{them. lib. 1. com-}
^{mus ex regibus Franciæ ad Christum con-}
<sup>uersus per sanè libenter ac patienter se ^{B. nal. t. 8.}
^{Remigio Archiepiscopo Rhemensi submisit.} <sup>& lib. de origine
Francor,</sup>
Quando enim, post superatos Alemannos, erat baptismo tingendus, ei deponenti or-
namenta regalia & ad sacrum se lauacrum
humilianti, coram procerum frequentia,
cunctisque audientibus dixit Remigius:
*Mitis depone colla Sicamber; adora, quod in-
cendiisti; incende, quod adorasti: hoc est, Chri-
stum adora, cuius Ecclesiæ incendiisti paga-
nus; incende idola, quæ tunc adorasti. Ita
baptismo pariter, & accio eum Sanctus An-
tistes, sed vtiliter, perfudit. Et passus est rex,
quia hanc hamiliationem vidit esse viam ad*</sup>

veram gloriam ; ad quam peruenturus non erat, nisi pristina præsepio contempsisset. Quin & multi, qui honore in futurum nihil ad salutem collaturo destituuntur, assuecunt opera sua ad verum honorem æternamque gloriam destinare. Quemadmodum enim alij fluxis honoribus, tamquam vi. liore esca saturi, nauseant æterni decoris immortalitatē ; ita qui terrenis titulis non saginantur, famem integrā afferunt ad delicias cæli ; & tanto cupidiūs esuriunt sicutque iustitiam, numquam, apud beatos morituram. Qua de causa ita hominem alioquitur Deus, per pij authoris calamus.

Thom. de Fili, noli tibi attrahere, si videas alios honorari, & eleuari, te autem despici & humiliari.
 Kemp. lib. 3. de Erige cor tuum ad me in calum, & non conti-
 stabit te contemptus hominum in terris. Domi-
 ne in cæcitate sumus, & vanitate citò seduci-
 mur. Si rectè me inspicio, numquam mihi fa-
 cta est iniuria ab aliqua creatura, unde nec iuste
 habeo conqueri aduersum te. Quia autem fré-
 quenter & grauiter peccavi tibi, merito arma-
 tur contra me omnis creatura. Mibi igitur
 iuste debetur confusio & contemptus, tibi autem
 laus, honor, & gloria. Et nisi me ad hoc prapa-
 rauerō, quòd velim libenter ab omni creatura
 despici.

despici & relinqu, atq; penitus nihil videri,
non possum interius pacificari, & stabiliri, nec
spiritualiter illuminari, neque plenē tibi uniri.
Quod si mirificè sibi hominum animos ob-
stringit is, qui nouit iniurias sibi impactas
tolerare, immò obliuisci, aut, quod maius
est, etiam beneficijs compensare; quid apud
patientiæ remuneratorem Deum merebi-
tur, is, qui despectoribus, immò persecu-
toribus suis mala pro bonis reponit? Huic
ergo tali merito ut occasio fiat, permittit
diuina prouidentia, ut multi despiciantur,
honoribus, dignitate, principatu exuantur.
Cui rei confirmandæ inseram hīc siue fictū,
siue verum, de Hercule Ferrariensi, exem-
plum, ea fide, qua ex Ioan. Baptistæ Gyraldi
Cynthij Italico idiomate translatum à cu-
rioso ingenio accepi.

§. VIII.

Hercules Ferrariensis atroci iniuria affectus,
quām magna cum laude & vilitate igno-
uerit?

Leonellus & Borsus spurij, legitimū si-
lium Herculem Ferrariensem, Imperio ad se
rapto, paternā hæreditatē spoliauerant. Ioan. Ba-
ptista Gy-
rald. Cyn-
thius He-
cathom-
thorum
Noluit tamen ex hisce Borsus uxorem duce-
re, ne, vt i animo destinauerat, natis sibi libe-

O 5 . . . ris,